

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 18-07-2832 בינימין ואח' נ' דה קוסטה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי

תובעים
1. עובדיה בינימין
2. אביטל בינימין
3. עומרי בינימין
באמצעות ב"כ עו"ד בנימין מלכא

נגד

נתבע
דניאל דה קוסטה
באמצעות ב"כ עו"ד תמיר בלנק

פסק דין

1
2 מונחת בפניי תביעה בגין פרסום לשון הרע, לפי סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן-
3 החוק או חוק איסור לשון הרע), שפרסם הנתבע ברשת החברתית "פייסבוק" (להלן- פייסבוק).
4 התובעים העמידו תביעתם על סך של 146,000 ₪.

רקע וטענות הצדדים

5
6
7
8 1. התובעים 1-2 הם בני זוג (להלן- עובדיה ו-אביטל), והתובע 3 הוא בנם (להלן- עומרי). השלושה
9 מתגוררים בקרית ארבע. הנתבע גר בשכנות לתובעים.

10
11 2. מכתבי הטענות עולה כי ברקע לתביעה שבפניי סכסוך בין הצדדים שעניינו בבקשת הנתבע להיתר
12 בנייה, שיתיר לו בניית מרפסת על תוספת בנייה שנבנתה על ידי התובעים. עולה כי בנייה זו שביקש
13 הנתבע לבצע, מתבססת במידה רבה על עבודות בנייה שביצעו התובעים מכספם שלהם. הנתבע
14 הכיר בכך כי עליו לשלם לתובעים בגין יסודות הבנייה, אולם הצדדים חלוקים על הסך הכספי
15 המדויק.

16
17 3. במקביל לניסיונות להגיע להסכמות באשר לתשלום המגיע לתובעים, פעל הנתבע על פי
18 הפרוצדורה הנדרשת לשם קבלת היתר בנייה. התובעים התנגדו להוצאת היתר הבנייה והתקיימו
19 אי אילו הליכים בנושא. בישיבה של מועצת התכנון העליונה, ועדת משנה להתנגדויות, נדון ערר
20 שהגישו התובעים ביחס להיתר הבנייה. הוחלט שם כי "הבקשה להיתר אושרה כחוק. הנושא
21 שעלה בפני הוועדה הינו נושא כספי בין שני הצדדים. אין בסמכות הוועדה לקבל החלטה בנושא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 18-07-2832 בינימין ואח' נ' דה קוסטה

תיק חיצוני:

1 זה ועל כן הערר נדחה" (ראו בנספח ד' לכתב ההגנה). יודגש כבר עתה, כי הסכסוך הכספי בין
2 הצדדים שלפניי איננו עומד במרכזו של הליך זה, ואין בדברים שיובאו להלן משום השפעה ביחס
3 לסכסוך זה.

4
5 4. הפרסום נשוא תובענה זו נוגע לרשומה (להלן גם- "פוסט") שכתב הנתבע בפייסבוק, לאחר
6 שהוענק לו היתר הבנייה המבוקש. הרשומה צורפה לכתב התביעה ועל מנת להבין את הקשרה
7 הרחב תובא כולה כלשונה:

8
9 "הפוסט הזה לא נראה קשור לבחירות לרשות המועצה שיתקיימו בעוד
10 כשמונה חודשים בקריה, אך אל תטעו. הקשר הוא ישיר ותבינו ככל
11 שנתקדם לבחירות.

12 זכיתי ומשפחת בנימין [התובעים- ש.ל.ב.] מסוכסכת אתי. לאחר שתי
13 ועדות מיותרות ובסוף הועדה השלישית שעסקה גם בענייני הם אמרו
14 משהו שנשמע כמו איום (מוקלט וב"ה יתומלל בפרוטוקול ואף יחתם אם
15 ירצה השם). בהקלטה אמרו, שהיות וחברי המועצה הצביעו על תכנית
16 שהגשתי ואישרו אותה 5 נגד 4 ובניגוד למצופה מבחינתם, הם ידאגו
17 שברמסון, אותו סימנו כ"אשם" עיקרי, לא יהיה ראש המועצה הבא.
18 התחיל קמפיין של השמצות. לא כי הם חושבים שלוינגר טוב יותר, אלא כי
19 אישרו לי מרפסת על גג ביתם...

20 לא מיותר לציין שמשפחת בנימין טוענת שאני לא רוצה לשלם השתתפות
21 על יסודות עמודים ותקרה (האשמה חמורה גם היא מוקלטת). אשמח
22 לשלם להם מה שמגיע להם. רק שיבואו לקחת את הכסף. ואם טוענים
23 שמגיע להם יותר, שיתכבדו להוכיח את זה במסמך הכביל [כך במקור-
24 ש.ל.ב.] בבית משפט.

25 אגב, שישלמו לי פיצוי על פלישה לתבע שלי בניגוד למה שאושר להם
26 בתכנית. אני מספר לכם את זה כי מפיצים עלי דברים כמו למשל שאני לא
27 רוצה לשלם, ועל חברי הועדה שפעלו ממניעים לא כשרים כשלמעשה פעלו
28 כחוק והצביעו במישור התכנוני שהוא המישור היחידי בו יש לחברי הועדה
29 סמכות לדון.

30 על התכנית שלי כמו על כל תכנית בועדה המקומית יש להצביע עניינית, אם
31 יש מניעה תכנונית, לפסול, או שאין מניעה תכנונית ואז לאשר. זה הכל. מי
32 שחושב שחייבים לו כסף שיוכיח בבית המשפט, כי גורלו של סכסוך כספי
33 להיות נידון בערכאה משפטית. כך על פי החוק. זה המקום היחידי בו מותר
34 לדון בו" (הדגשות אינן במקור- ש.ל.ב.).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 2832-07-18 בינימין ואח' נ' דה קוסטה

תיק חיצוני:

1
2 5. לטענת התובעים, הפוסט האמור שצורף לכתב התביעה והובא לעיל, מלמד על כוונת הנתבע להאיר
3 אותם באור שלילי "משל פעלו בניגוד לחוק", תוך יצירת מצג שווא לפיו ידם של התובעים הייתה
4 במעל. צוין עוד, כי עיון בתגובות השונות של הנתבע לרשומה מלמד על ניסיון להעצים עוד יותר
5 את הדברים שהובאו נגד התובעים, ולצייר אותם כמי שמהלכים אימים על נבחרי ציבור. התובעים
6 סבורים כי גם בחינת הרשומה בראי האיזון החוקתי הנדרש בין חופש הביטוי לאיסור לשון הרע,
7 מוביל למסקנה כי אין להתיר לנתבע להשחיר את שמם בחסות חופש הביטוי. משכך, עתרו
8 התובעים לקבלת פיצוי, ללא הוכחת נזק, בסך של 146,000 ₪.

9
10 6. אציין כבר עתה, כי יש ממש בטענת הנתבע, ולפיה לא הוברר מהו אותו פרסום שנטען לגביו שהוא
11 מהווה לשון הרע החייב בפיצוי. תצהירי התובעים לא הביאו חלקים או ציטוטים מאותו פרסום.
12 לכאורה, נכון היה להורות על מחיקת התביעה עוד בשלביה המוקדמים, אולם מכל מקום, ולאור
13 האמור בכתב התביעה, דומה כי כוונת התובעים היא לרשומה האמורה לעיל, אשר בגדרה נכתב
14 על ידי הנתבע כי התובעים איימו על ברמסון, חבר מועצה בקרית ארבע (להלן - **ברמסון**), כי יטרפדו
15 כל ניסיון שלו להתמודד לראשות המועצה, בעקבות הצבעתו בעד מתן היתר בנייה לנתבע.

16
17 7. הנתבע מצדו, טען כי הדברים שהובאו ברשומה כלל לא עולים כדי לשון הרע החייב בפיצוי,
18 ומדובר בדיווח של דברים שנאמרו במסגרת ישיבת מועצה על ידי אביטל ועומרי (התובעת 2
19 והתובע 3) (ס' 11 לתצהיר הנתבע), והמגובים בהקלטה שהקליט הנתבע באותה ישיבה. ממילא,
20 כך נטען, וגם אם יקבע כי יש בדברים משום לשון הרע, הרי שלנתבע עומדות מספר הגנות המנויות
21 בחוק איסור לשון הרע.

העדויות

22
23
24 8. עובדיה, התובע 1, מסר כי אכן קיים סכסוך בין התובעים לנתבע ביחס לבנייה בבניין המשותף בו
25 הם מתגוררים. הוא אישר כי אכן הוגשה תלונה למשטרה ביחס לבנייה שערך הנתבע, אולם הובהר
26 כי הוחלט על סגירת התיק ללא חקירתו. בחקירתו הנגדית נשאל עוד לגבי תגובות שהגיב לרשומה
27 נשוא התובעה.

28
29 9. אביטל, התובעת 2, עומתה בחקירתה הנגדית עם תמלול דבריה מתוך הקלטה של ישיבת המועצה,
30 ואישרה כי מסרה לברמסון, שהתמודד לראשות המועצה, כי תטרפד את ניסיונו זה (עמ' 7 לפרוט',
31 ש' 6-7). היא מסרה ביחס לאותו אדם כי "**ברמסון הוא איש שאנחנו מכירים אותו ויכולתי לשבת**
32 **איתו על קפה גם אם אני כועסת עליו וזה שלא רציתי שיהיה ראש מועצה זכותי המלאה"** (שם,
33 ש' 13-14).
34

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 18-07-2832 בינימין ואח' נ' דה קוסטה

תיק חיצוני:

- 1
2 10. עומרי, התובע 3, העיד ואישר את תגובותיו מתוך שלל התגובות לרשומה נשוא התובענה. הוא אף
3 ציין כי בשלב מסוים, ולאור הערות חברים אחרים בקבוצה, החליט להפסיק לקחת חלק בוויכוח
4 שהתפתח. כאשר נשאל האם דברים שכתב היו לא נאותים השיב "יכול להיות שלא היו נאותים
5 לאותו הרגע, יכול להיות שנסחפתי עם סגנון הדיבור משהו כזה" (עמ' 10 לפרוט', ש' 9).
- 6
7 11. הנתבע, בחקירתו הנגדית, הציג עצמו כ"פעיל פוליטי, לפני הבחירות ועל פי מה שאני יודע כמורה
8 לאזרחות שמותר לי להביע עמדות פוליטיות" (עמ' 12 לפרוט', ש' 29-30). כאשר נשאל הנתבע האם
9 אותו ברמסון הצביע בעדו בהצבעה במועצה השיב כי ברמסון הצביע בעד הצעה, בהתאם לתכנית
10 בנייה שהגיש הנתבע למועצה. הוא הסביר כי הוא נוהג להקליט את כלל ישיבות וועדות המועצה,
11 וזאת לאחר שבאחת הוועדות הופסקה ההקלטה הרשמית (מטעם המועצה) באמצע.
- 12
13 על לשון הרע בפייסבוק
- 14
15 12. נקודת המוצא בכל דיון שעניינו בחוק איסור לשון הרע היא בתכלית החוק: לאזן כראוי בין זכותו
16 של אדם לשם טוב- זכות הקשורה לגרעין זכותו לכבוד- לבין זכויות יסוד נוספות, כשבראשן, בכל
17 הנוגע ללשון הרע, הזכות לחופש הביטוי (ראו מבין רבים: דנ"א 2121/12 פלוני נ' אילנה דיין
18 אורבך (פורסם בנבו, 18.9.14)). המקרה שבפניי הוא מקרה נוסף מבין שורה ארוכה של מקרים
19 המגיעים לבירור בפני ערכאות, שעניינו בפרסום לשון הרע ברשת החברתית "פייסבוק".
- 20
21 13. דומה כי אין חולק בדבר ההתפתחות הטכנולוגית המשמעותית שהתרחשה בעולם ובמדינה מאז
22 חקיקתו של חוק איסור לשון הרע, אי שם בשנות השישים. התפתחות טכנולוגית זו מאפשרת
23 לפרט לפרסם הגיגיו ודעותיו לעיני כל בלחיצת כפתור אחת, ומאפשרת לו לממש את זכותו לחופש
24 הביטוי בדרך פשוטה וקלה יחסית. המשפט, מטבע הדברים, ניסה, ועודנו מנסה, לעמוד בקצב
25 הטכנולוגיה, והפסיקה הדגישה לא פעם את האופן בו הטכנולוגיה המואצת משפיעה על מימוש
26 זכויותיו של הפרט. כך למשל, כבר נפסק כי "האינטרנט הוא "כיכר העיר" החדשה שהכל
27 שותפים לה. המדיום החדש- המרחב הוירטואלי- מצוי בכל ופתוח לכל [...] זהו אפוא אמצעי
28 דמוקרטי מובהק המקדם גם את עקרון השוויון ומציב מחסום בפני התערבות שלטונית ובפועל
29 גולטיבית בחופש הביטוי" (רע"א 444/07 רמי מור נ' החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ,
30 פ"ד סג(3) 664 (2010)).
- 31
32 14. לצד היתרונות שצוינו לעיל, וליכולתו של הפרט להביא עצמו לידי ביטוי באופנים שונים באינטרנט
33 בכלל, וברשתות החברתיות בפרט, מובן כי ישנם צדדים שליליים- שלא לומר מסוכנים- בפעילות
34 החברתית ברשת. שוק הדעות רחב הידיים מציע אמנם חשיפה לשלל תפיסות ומחשבות, אולם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 18-07-2832 בינימין ואח' נ' דה קוסטה

תיק חיצוני:

1 הוא טומן בחובו גם ניצול לרעה של הרשת- בין אם בהפצה של מידע כוזב, ובין אם בהפצה של
2 אמירות פוגעניות ומביישות (ראו: רע"א 1239/19 שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ (פורסם
3 בנבו, 8.1.2020), פס' 37 (להלן- עניין שאול)). יוצא אפוא כי לצד היתרונות בדבר הנגישות
4 והזמינות, מהווים האינטרנט והרשתות החברתיות פלטפורמה לשידור מסרים שליליים ושקריים
5 העולים כדי לשון הרע החייב בפיצוי.

6
7 15. מכל מקום, בכל הנוגע לרשת החברתית "פייסבוק", כבר נפסק כי חוק איסור לשון הרע חל אף על
8 פרסומים ברשת זו, בשינויים המחייבים (ראו למשל: רע"א 1688/18 יגאל סרנה נ' בנימין נתניהו
9 (פורסם בנבו, 15.04.18), בפס' 4). עוד נפסק כי תגובה לרשומה יכול שתיחשב לפרסום לשון הרע
10 (ראו: רע"א 3086/17 בודהנה נ' מרקוס (פורסם בנבו, 18.05.17), ולאחרונה אף נפסק כי שיתוף
11 (share) של רשומה יכול גם כן להוות פרסום לשון הרע (ראו: עניין שאולי).

דיון והכרעה

12
13
14
15 16. כידוע, נקבע בפסיקה כי בחינת השאלה האם ביטוי עולה כדי לשון הרע תעשה במספר שלבים: (1)
16 בחינת הביטוי והמשמעות העולה ממנו באופן אובייקטיבי בהתאם לנסיבות חיצוניות וללשון
17 הדברים; (2) בחינה האם מדובר בביטוי המטיל חבות בגינו; (3) בחינה האם עומדת למפרסם אחת
18 מן ההגנות המופיעות בחוק איסור לשון הרע; (4) דיון בשאלת הפיצויים (ראו בפסק דינו של
19 הנשיא ברק ב-ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558, 568 (2004)).

20
21 17. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מורה:

22 לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- 23
24
25 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג
26 מצדם;
27 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
28 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת,
29 בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
30 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו
31 המינית או מוגבלותו;
32
33

34 18. כמצוין לעיל, במסגרת השלב הראשון יש להחיל מבחן אובייקטיבי, בגדרו יש לתור אחר
35 המשמעות העולה מן הביטוי בעיני האדם הסביר (ראו: ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2)
36 333, 337)). לצד האמור, יש לשוב ולהזכיר כי עסקינן בפרסום פוסט ברשת, ומשכך במסגרת בחינת
37 הפרסום יש להעניק משקל גם לפורום בו הוא פורסם, המלמד במידה רבה על מידת הפגיעה. זאת,
38 כאמור, ככל שיש בלשונו של הפרסום משום לשון הרע כלפי הנפגע הטוען לכך.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 18-07-2832 בינימין ואח' נ' דה קוסטה

תיק חיצוני:

- 1
- 2 19. התובעים מלינים כי הרשומה שנכתבה על ידי הנתבע מציגה אותם כבעלי "השפעה בלתי הוגנת
- 3 או חוקית על החלטות הועדה. לתובעים יוחסו עבירות פליליות ממש כך ואין דרך אחרת להסתכל
- 4 על הדברים" (סיכומי התובעים בעמ' 16 לפרוט', ש' 3-2). לאחר בחינה, ובהינתן האיזון הנדרש
- 5 בנסיבות המקרה דנן בין זכותם של התובעים לשם טוב מחד, וזכותו של הנתבע לחופש הביטוי,
- 6 אני סבורה כי באין דברים שהובאו ברשומה של הנתבע משום לשון הרע החב בפיצוי.
- 7
- 8 20. קריאת הרשומה מראשיתה ועד סופה מלמדת כי מדובר בתיאור של אירועים בהם נכח הנתבע,
- 9 אשר נוגעים אליו במישרין, וקשורים, כך לדידו, לעניינים פוליטיים במועצה המקומית קריית
- 10 ארבע. כך, במסגרת דיווח הנתבע ברשומה, הוא מתאר בפרוטרוט את הסכסוך שלו עם התובעים
- 11 בדבר הבנייה שביקש לערוך מעל תוספת הבנייה שלהם, וכן את תגובתם כאשר המועצה המקומית
- 12 העניקה לו היתר בנייה כדיון. הפכתי והפכתי ברשומה, ולא ראיתי כיצד ניתן לראות באמור בה-
- 13 בפריזמת המבחן האובייקטיבי- משום לשון הרע. ממילא, התובעים עצמם כלל לא הבהירו כיצד
- 14 יש בדברים האמורים משום לשון הרע.
- 15
- 16 21. דומה כי טענת התובעים לא בוססה כדבעי והיא נתלית רובה ככולה על שימושו של הנתבע במילה
- 17 "איום". כך, במסגרת הרשומה מציין הנתבע כי "לאחר שתי ועדות מיותרות ובסוף הועדה
- 18 השלישית שעסקה גם בענייני הם אמרו משהו שנשמע כמו איום (מוקלט וב"ה יתומלל
- 19 בפרוטוקול ואף יחתם אם ירצה השם)". אדגיש בשנית, כי התובעים כלל לא הפנו לביטויים
- 20 ספציפיים מתוך הרשומה האמורה המצביעים לדעתם על לשון הרע (ואף אעיר כי הציטוט המדויק
- 21 שהובא על ידם בסעיף 20 לכתב התביעה לא תואם את הדברים ברשומה שצוטטה לעיל וצורפה
- 22 לכתב התביעה). מכל מקום, ולמרות שהתובעים לא הפנו את בית המשפט לביטויים נוספים,
- 23 עיינתי גם ביתר תגובותיו של הנתבע לרשומה. במסגרת תגובותיו לרשומה שב הנתבע על דבריו
- 24 ותיאר את התנהלות התובעים, כפי שעולה מתיעוד קולי שערך, כאיום לסכל את ניסיונו של איש
- 25 המועצה המקומית ברמסון להתמודד לראשות מועצת העיר (בדומה לכתוב על ידו ברשומה
- 26 שצוטטה לעיל).
- 27
- 28 22. אכן, פרסומים בהם מיוחסים לאדם פלוני ביצוע עבירה פלילית יכול שיחשבו כלשון הרע, ואולם
- 29 אין הדבר משום קביעה אוטומטית, והדבר יבחן על פי תוכן הפרסום ואופיו (ראו: אורי שנהר דיני
- 30 לשון הרע 129 (1997)). ברי כי פרסום המייחס לאדם ביצוע עבירת אלימות או שחיתות, למשל,
- 31 יש בו בהכרח כדי לענות אחר הגדרת לשון הרע לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע.
- 32
- 33 23. עם זאת, שונים הם הדברים בענייננו. בחינת הקשרם של דברים מובילה למסקנה כי הדברים
- 34 חוסים תחת זכותו של הנתבע לחופש הביטוי, ובוודאי כאשר הפרסום הובא במסגרת קבוצת
- 35 "פייסבוק" ספציפית, שנועדה לשמש פלטפורמה להעלאת דעות ותפיסות הקשורות למועצה
- 36 המקומית ולבחירות הקרבות. בנוסף, קריאה של הרשומה כולה מלמדת כי היא עוסקת ברובה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 18-07-2832 בינימין ואח' נ' דה קוסטה

תיק חיצוני:

- 1 בתיאור התרחשות הסכסוך של הנתבע מול התובעים, אשר בא לקצו עם קבלת היתר הבנייה על
2 ידי המועצה. אותו נתון שנתפס בעיניו של הנתבע כ"איום", קרי: ניסיון לטרפד את התמודדותו של
3 ברמסון לראשות המועצה המקומית, נוכח הצבעתו להעניק לנתבע היתר בנייה- אושר על ידי
4 התובעת 2 בעדותה בבית המשפט (עמ' 7 לפרוט', ש' 8-1).
- 5
6 24. עוד אני סבורה כי קבלת התביעה תוך קביעה לפיה דבריו של הנתבע מהווים לשון הרע כלפי
7 התובעים, יש בה כדי להוות "אפקט מצנן" על חופש הביטוי במרחב הוירטואלי בכלל, וברשת
8 החברתית "פייסבוק", בפרט. אין לכחד, כי בשנים האחרונות עדים אנו למגמה מורכבת ברשת
9 החברתית, בגדרה מתפשטת תרבות של "פייק ניוז" ושיימינג. לא בכדי, נפסק כי "הטלת אחריות
10 בנזיקין על אדם שבוחר ביוזעין לשתף במידע דיבתי, לצד הפעלת ההגנות וההקלות הקבועות
11 בחוק כמו גם החלת כלים דיוניים שעניינם איסור על שימוש לרעה בהליכי משפט, היא בגדר
12 איזון נכון" (עניין שאולי, פס' 75). ברם, לצדם של פרסומי הכזב והדיבה, עדים אנו למידע לגיטימי
13 וביקורתי המובא ברשתות, אשר יש ליתן לו מקום- הגם אם לעיתים יש בדברים משום ביקורת
14 צורמת. כאלה הם דבריו של הנתבע ברשומתו.
- 15
16 25. מסקנתי אפוא היא כי אין בפרסום הרשומה כפי שצוטטה לעיל משום לשון הרע החב בפיצוי ודינה
17 של התביעה להידחות.
- 18
19 הגנת אמת דיברתי
- 20
21 26. למעלה מן הצורך, אציין כי אף אם הייתי רואה בפרסום הרשומה שנכתבה על ידי הנתבע כמהווה
22 לשון הרע החב בפיצוי, הרי שאני סבורה כי עומדת לנתבע הגנת "אמת בפרסום". סעיף 14 לחוק
23 איסור לשון הרע מורה:
24
25 במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר
26 שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך
27 בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש.
28
29 27. הגנת "אמת בפרסום" כוללת שני יסודות: הראשון הינו כי דבר הפרסום הינו אמת; והשני הינו
30 כי יש בפרסום משום עניין ציבורי (ראו למשל ב-ע"א 9462/04 מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ,
31 פ"ד ס(4) 13, 32 (2005)). הגנה זו מבטאת את רצון המחוקק לאפשר פרסום תכנים שיש בהם
32 משום פגיעה בשמו של אדם, וזאת אך כאשר מדובר בדברי אמת בעלי עניין לציבור.
33
34 28. אביטל, התובעת 2, אישרה בחקירתה הנגדית כי הצהירה במהלך ישיבת המועצה, שהוקלטה
35 ותומללה על ידי הנתבע, כי תטרפד את התמודדותו של ברמסון לראשות המועצה המקומית

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 18-07-2832 בינימין ואח' נ' דה קוסטה

תיק חיצוני:

1 קריית ארבע. היא אף מסרה כי "אני אעשה הכל שלא יהיה ראש מועצה" (עמ' 7 לפרוט', ש' 15).
2 דברים אלה שאושרו בחקירתה הנגדית, עולים, כאמור, בקנה אחד עם הקלטת הנתבע את
3 הדברים במהלך ישיבת המועצה, אשר תמלול שלה צורף לתצהיר הנתבע:

4 "אני פשוט בן אדם אני בניתי, דניאל [הנתבע- ש.ל.ב.] רוצה לבנות מעלי
5 אתם אישרתם לו לבנות, אבל אני חושבת שאף אחד מכם לא היה מוכן
6 שאתם תבנו במיטב כספכם ויבוא מישהו שלא ירצה לשלם לכם ויבנה
7 מעליכם משהו. נכון מר אזולאי? את זה אתה אמרת לי במילים שלך. ולא
8 משנה, זה בסדר מפה מתחיל תהליך שהוא הכי קצר שבעולם. אבל אני
9 אומרת...ואם היה לי כיפה יותר גדולה אז כן הייתם מאשרים? לא. נכון?
10 אז אין בעיות, הבנתי אתכם, וחבל, שאתה תרצה להיות ראש המועצה אני
11 אטרפד את זה" (נספח ו' לתצהיר הנתבע).

12
13
14 29. כאמור, לא יכול להיות חולק בדבר אמיתות הדברים, אשר אושרו הלכה למעשה על ידי התובעת
15 2. הרכיב השני שעניינו באינטרס ציבורי בפרסום הדברים אף הוא מתקיים בנסיבות העניין.
16 המדובר בפרסום בפייסבוק בקבוצה העוסקת בענייני המועצה המקומית קריית ארבע. הנתבע
17 ביקש להבהיר כיצד הסכסוך שלו עם התובעים הפך למעשה עניין פוליטי, וכי בעקבות סכסוך זה
18 יפעלו התובעים על מנת לסכל את בחירתו של ברמסון לראשות המועצה המקומית, רק בשל
19 הצבעתו העניינית להעניק לו היתר בנייה על בסיס חוקי התכנון. זוהי כמובן זכותם של התובעים
20 לפעול ולבחור כראות עיניהם, אולם בוודאי שהדברים שהביא הנתבע במסגרת הרשומה יש בהם
21 משום הצגת הדברים מזווית עינו של הנתבע, ויש בהם כדי לתרום לשיח הפוליטי במועצה
22 המקומית בכלל, ולשיח הנוגע לבחירות במועצה המקומית בפרט.

23
24 סוף דבר:

25
26 30. אשר על כן, התוצאה היא אפוא דחיית התובענה.

27
28 31. התובעים ישלמו לנתבע הוצאות בסך 10,000 ₪, בצירוף מע"מ. ההוצאות ישולמו תוך 30 ימים.
29 בחישוב סכום ההוצאות הבאתי בחשבון את היקף התביעה וההתדיינות, מחד; וכן את העובדה
30 כי חלק מן האמור לעיל הובהר לתובעים כבר במסגרת דיון קדם המשפט, אולם הם בחרו להמשיך
31 בבירור התביעה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 2832-07-18 בינימין ואח' נ' דה קוסטה

תיק חיצוני:

32. מזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

1
2
3
4
5

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"א, 19 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

שרון לארי-בבלי, שופטת בכירה

6
7
8
9

